

ارزیابی بازدهی اقتصادی طرح‌های مرتع داری (مطالعه موردی: طرح مرتع داری کره‌پو شهرستان ایلام)

محمود حمیدیان^{۱*} و سعید طهماسبیان^۲

۱) گروه مرتع داری، دانشکده منابع طبیعی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران. ^{*}رایانامه نویسنده مسئول: hamidian20@yahoo.com
۲) اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری ایلام، ایلام، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۹/۲۰
تاریخ پذیرش: ۹۳/۰۴/۱۷

چکیده

در این مطالعه به منظور تعیین بازدهی دقیق طرح‌های مرتع داری پس از جمع آوری آمار و اطلاعات لازم، با استفاده از روش‌های اقتصاد مهندسی به ارزیابی اقتصادی طرح مرتع داری کره‌پو در شهرستان ایلام پرداخته شد. نتایج نشان داد که معیار ارزش خالص زمان حال (NPV) یا Net Present Value (NPV) تا نرخ تنزیل ۲۶ درصد دارای ارزش خالص مثبت بوده و در نرخ تنزیل ۲۶/۵۶ این ارزش خالص برابر صفر است. همچنین معیار نسبت منفعت به هزینه (BCR) یا Benefit Cost Ratio نیز تا نرخ تنزیل ۲۶ درصد بزرگتر از یک است و در نرخ ۲۶/۵۶ درصد برابر یک می‌گردد. نرخ بازدهی داخلی طرح (IRR) یا Internal Ration of Return (IRR) ۲۶/۵ درصد بود و انجام طرح در نه سال با توجه به بالا بودن این نرخ دارای توجیه اقتصادی است. با توجه به توجیه مناسب مالی این طرح بهتر است که روش و سیاستی در واگذاری و اجرای طرح‌های مرتع داری به بهره‌برداران اتخاذ گردد تا دامداران تمایل به اجرای طرح‌ها داشته باشند و دولت مشارکت فعال در اجرای طرح‌های مرتع داری با تأمین بخشی از هزینه‌ها داشته و باعث افزایش بازدهی اقتصادی طرح‌ها گردد.

واژه‌های کلیدی: طرح مرتع داری کره‌پو، ارزیابی مالی، نرخ بازده داخلی، ایلام.

مقدمه

مرتع داری از جمله این طرح‌ها می‌باشد (کیانی و رحیمی، ۱۳۸۱). فکر اصلاح و بهره‌برداری صحیح از مرتع در قالب طرح‌های مرتع داری در واقع از نخستین اقدام‌های علمی و فنی در موضوع مرتع داری ایران است (دهقان سلماسی، ۱۳۷۲). طرح‌های مرتع داری یکی از ابزارهای اصلی مدیریت و بهره‌برداری از مرتع در ایران است که باید در تهیه

مراعع ایران یکی از گسترده‌ترین عرصه‌های محیط زیست را تشکیل می‌دهد که از ابعاد مختلف قابل اهمیت است. از نقش‌های اساسی مرتع می‌توان حفظ خاک و جلوگیری از فرسایش آن، تامین مواد غذایی برای دام و تولید گیاهان دارویی نام برد. برنامه‌های مختلفی برای حفاظت مرتع در سال‌های اخیر تدوین گردیده که طرح تعادل دام و مرتع و طرح‌های

نمودند که لحاظ نکردن هزینه عدم استفاده از مرتع ۸۸ درصد، هزینه بهره سرمایه (۸۰ درصد) و کوتاه در نظر گرفتن طول دوره سود دهی (۵۶ درصد) سبب شده است که تا سودآوری برخی پروژه‌های مرتع‌داری بیشتر و یا کمتر از مقدار واقعی برآورد شود. نخعی و همکاران (۱۳۸۵) تعداد پنج طرح مرتع‌داری اجرا شده در شهرستان بیرجند را با محاسبه نرخ بازده داخلی و نسبت منفعت به هزینه ارزیابی مالی کردند و نتیجه گرفتند که تمامی طرح‌های مرتع‌داری انجام شده با نرخ بهره ۱۸ درصد توجیه مالی دارند. امیرنژاد و رفیعی (۱۳۸۶) یکی از طرح‌های مرتع‌داری استان مازندران را با هدف بیان توجیه مالی آن مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند که نسبت منفعت به هزینه و نرخ بازده داخلی این طرح با استفاده از روش‌های ارزش حال خالص در پنج سال دارای توجیه مالی بوده و نرخ بازده داخلی این طرح $23\frac{3}{4}$ درصد می‌باشد. علوی و سعیدی گراغانی (۱۳۹۰) نیز طرح مرتع‌داری هفت چشمه واقع در شهرستان نور مازندران را با هدف توجیه مالی آن مورد بررسی قرار دادند. نتایج این بررسی نشان داد که نسبت منفعت به هزینه و نرخ بازده داخلی این طرح با استفاده از روش ارزش حال خالص در پنج سال دارای توجیه مالی بوده و نرخ بازده داخلی این طرح $23\frac{9}{6}$ درصد می‌باشد.

با گذشت بیش از چهار دهه از تدوین اولین طرح مرتع‌داری در ایران و نکات قوت این طرح‌ها از جنبه‌های فنی و اجرایی، ارزیابی اقتصادی و روش تحلیل اقتصادی آنها بسیار کلی بوده و به وضوح بیان نشده به طوری که بسیاری از ابعاد هزینه و درآمدی نادیده گرفته شده است. لذا در این مطالعه به ارزیابی بازدهی اقتصادی طرح مرتع‌داری کره‌پو در ایلام به منظور تعیین بازدهی طرح‌های مرتع‌داری پرداخت.

آن‌ها به ویژگی‌های بوم‌شناسنگی منطقه از یک سو و مسائل اجتماعی بهره‌برداران از سوی دیگر اهمیت داده شود (امیری متین، ۱۳۸۹). اجرای صحیح پروژه‌های اصلاح و توسعه مرتع نیازمند توجیه اقتصادی آن‌ها به روش‌های پذیرفته شده علمی است. علاوه بر این افزایش کارایی اقتصادی در بهره‌برداری از این منابع طبیعی یکی از راهکارهای اصلی مدیریت صحیح مرتع است (جنگجو، ۱۳۸۸).

Johnston و Macleod (۱۹۹۰) با بررسی وضعیت مرتع و عوامل موثر در نابودی و احیای مرتع با روش تجزیه تحلیل هزینه- فاییده به ارزیابی اقتصادی فعالیت‌های مربوط به مرتع پرداختند. دهقانی تقی (۱۳۸۰) نسبت سود به هزینه‌های طرح‌های مرتع‌داری را بررسی و نتیجه‌گیری نمود که با در نظر گرفتن خسارت واردہ به مرتع، به صورت هدر رفت خاک‌ها و یا هزینه فرسته‌های از دست رفته، مرتع‌داری به شیوه رمه‌گردانی در مرتع ییلاقی شهرستان یاسوج کاملاً غیرمعقول و غیراقتصادی است. همچنین خلیلیان و شمس‌الدینی (۱۳۸۰) اثرات اجرای طرح‌های مرتع‌داری بر شاخص‌های توسعه پایدار را بررسی کردند. براساس این تحقیق اگر چه طرح‌های مرتع‌داری سبب افزایش شاخص‌های توسعه پایدار شده‌اند، تاثیر آن‌ها در مقابل روند رو به تزايد تخریب منابع طبیعی کم و ناچیز است. شمس‌الدینی و خلیلیان (۱۳۷۹) بیست طرح مرتع‌داری واگذار شده در شهرستان ممسنی را انتخاب و به دو روش نرخ بازده داخلی سرمایه و نسبت منفعت به هزینه مورد ارزیابی اقتصادی قرار داده و نتیجه گرفتند که ۷۰ درصد طرح‌های مرتع‌داری دارای توجیه اقتصادی هستند. جنگجو برزل‌آباد و قربانی (۱۳۸۶) روش‌های ارزیابی اقتصادی ۲۵ طرح مرتع‌داری را در ۱۲ استان کشور مورد ارزیابی مجدد قرار دادند و مشخص

حال هزینه‌ها (PV_{cost}) از طریق رابطه (۲) به دست آمد:

$$PV_{cost} = \sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(1+i)^t} \quad \text{رابطه (۲):}$$

که C_t در آن هزینه‌های سال t ، نرخ تنزیل و PV_{cost} ارزش حال هزینه‌های آتی است. شاخص ارزش حال خالص (NPV) برای ارزیابی اقتصادی طرح از رابطه (۳) محاسبه شد:

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{I_t}{(1+i)^t} - \sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(1+i)^t} = \sum_{t=1}^n \frac{P_t}{(1+i)^t} - TC \quad \text{رابطه (۳):}$$

که P_t در آن جریان نقدی خالص در زمان t و TC هزینه اولیه سرمایه گذاری بود. برای محاسبه شاخص نسبت منفعت به هزینه (BCR) از رابطه (۴) استفاده گردید:

$$BCR = \frac{PV_{income}}{PV_{cost}} \quad \text{رابطه (۴):}$$

چنانچه نسبت منفعت به هزینه در رابطه (۴) بزرگتر از ۱ برآورد گردد، طرح مورد نظر اقتصادی خواهد بود. نرخ بازده داخلی (IRR) که اختلاف ارزش حال درآمدها و هزینه‌های طرح را صفر می‌کند (رابطه ۵).

$$IRR = \sum_{t=1}^n \frac{I_t}{(1+i)^t} - \sum_{t=1}^n \frac{C_t}{(1+i)^t} = 0 \quad \text{رابطه (۵):}$$

داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز برای ارزیابی اقتصادی طرح مرتع داری کره پو با مراجعه به اداره منابع طبیعی شهرستان ایلام، سازمان برنامه و بودجه، سازمان جهاد کشاورزی و همچنین از طریق مطالعات میدانی در محل طرح جمع‌آوری گردید. درآمدها و هزینه‌ها به منظور ارزیابی اقتصادی این طرح برای سال پایه ۱۳۸۹ محاسبه و سپس ارزیابی اقتصادی طرح انجام شد.

مواد و روش‌ها

کره پو در غرب شهرستان ایلام در فاصله ۷۷ کیلومتری مرکز شهرستان واقع گردیده است. مساحت طرح مرتع داری کره پو ۱۱۲۱۳/۷ هکتار است. مرتع دارای ۴۳ دامدار ذی حق بوده که این دامداران مجموعاً دارای ۱۰۹۱۸ واحد دامی هستند. این مرتع از نوع مرتع قشلاقی می‌باشد و طول دوره چرا از ۱۵ آذر تا ۱۵ فروردین سال بعد به مدت ۱۲۰ روز است. در این طرح با رعایت کلیه جوانب از قبیل پوشش گیاهی، شرایط بوم‌شناختی، وضعیت فرهنگی و اقتصادی بهره‌برداران در راستای احیای مرتع، افزایش تولید و بهبود وضع اقتصادی دامداران برنامه‌های اصلاحی و احیایی زیر در نظر گرفته شده است:

- ۱- مدیریت چرا در سطح ۱۱۲۱۳/۷ هکتار
- ۲- بوته‌کاری در سطح ۶۶۱۰/۶ هکتار
- ۳- بذرپاشی در سطح ۴۶۰۳/۱ هکتار
- ۴- ایجاد سطح عایق و آب انبار در یک محل
- ۵- احداث آب‌شکوار به تعداد ۲ دستگاه
- ۶- تنسيق مرتع ۵۵ پایه

برنامه‌های فوق تحت سیستم چرایی تناوبی استراحتی در یک دوره ۹ ساله اجرا خواهد شد. به منظور ارزیابی بازدهی اقتصادی طرح مرتع داری کره پو از روش‌های ارزش حال خالص (NPV)، نسبت منفعت به هزینه (BCR) و نرخ بازدهی داخلی (IRR) استفاده شده است (میرمطهری، ۱۳۸۰). ارزش حال درآمدی (Percent Value Income) یک طرح به صورت رابطه (۱) محاسبه شد:

$$PV_{income} = \sum_{t=1}^n \frac{I_t}{(1+i)^t} \quad \text{رابطه (۱):}$$

که I_t در آن برابر درآمدهای سال t ، نرخ تنزیل و PV_{income} ارزش حال درآمدهای آتی است. ارزش

نتایج

تعداد واحد دامی مجاز در منطقه است (جدول ۱).
 تولیدات طرح در یک دوره ۹ ساله ۲۲۰۱۶/۶۶ تن علوفه خواهد بود (جدول ۲).
 هزینه‌های اجرای طرح نیز در جدول ۳ آورده شده است. اضافه تولید با توجه به جدول ۴ برابر ۲۲۰۱۶/۶۶ تن خواهد بود که مبلغ ۵۳۹۴۰۸۱۷ هزار ریال با احتساب قیمت هر کیلوگرم ۲۴۵۰ ریال (معادل ۷۰ درصد قیمت رایج جو) درآمد حاصل از افزایش تولید علوفه خواهد بود.

میزان تولید مرتع کره‌پو قبل از اجرای طرح با استفاده از روش قطع و توزین ۱۳۲۶۰۵۵/۴ کیلوگرم به دست آمد، که با در نظر گرفتن ضریب برداشت ۵۰ درصد کل علوفه قابل بهره‌برداری در این مرتع برابر ۶۶۳۰۲۷/۷ کیلوگرم بود که می‌تواند علوفه مورد نیاز ۲۷۶۳ واحد دامی را طی مدت بهره‌برداری ۱۲۰ روزه تامین نماید. تعداد واحد دامی استفاده کننده از این مرتع ۱۰۹۱۸ واحد است که این تقریباً چهار برابر

جدول ۱. میزان علوفه تولیدی و ظرفیت چهاری مرتع کره‌پو قبل از اجرای طرح*

مساحت کل (هکتار)	کل تولید (کیلوگرم)	علوفه قابل بهره‌برداری (کیلو گرم)	تعداد واحد دامی در فصل چهار (چهار ماهه)
۱۱۲۱۳/۷	۱۳۲۶۰۵۵/۴	۶۶۳۰۲۷/۷	۲۷۶۳

* در جدول فوق نیاز روزانه یک واحد دامی دو کیلوگرم علوفه خشک در نظر گرفته شده است

جدول ۲. تولیدات طرح مرتع داری کره‌پو در سال بعد از اجرا بر حسب تن

مجموع	سال نهم	سال هشتم	سال هفتم	سال ششم	سال پنجم	سال چهارم	سال سوم	بوته کاری
۱۹۷۵۸/۵۶	۵۲۸۸/۴	۴۲۱۷/۳۶	۳۲۲۰/۰۶	۳۲۲۰/۵۶	۲۲۰۲/۲۴	۷۹۴/۷۲	۷۹۴/۷۲	بذر پاشی
۲۲۰۸/۱	۵۲۱/۱۷۵	۵۲۱/۱۷۵	۵۲۱/۱۷۵	۲۳۱/۰۲۵	۲۳۱/۵۲۵	۲۳۱/۵۲۵	-	مجموع
۲۲۰۱۶/۶۶	۵۸۰۹/۵۷۵	۴۷۳۸/۵۳۵	۳۷۵۱/۷۳۵	۳۴۶۲/۰۸۵	۲۴۳۳/۷۶۵	۱۰۲۶/۲۴۵	۷۹۴/۷۲	

جدول ۳. هزینه‌های اجرای طرح مرتع داری کره‌پو بر حسب هزار ریال بر اساس محاسبات سال اجرای طرح (۱۳۸۹)

مجموع	واحد	بوته کاری
کل هزینه مورد نیاز	هکتار	بذر پاشی
۱۲۰۴۴۵۱۳/۲	۶۶۱۰/۶	سطح عایق و آب انبار
۱۵۲۸۲۲۹/۲	۴۶۰۳/۱	آبشخور
۲۴۰۰۰	۱	تنسیق مرتع
۸۰۰۰	۲	قرقبان
۴۶۷۵	۵۵	مجموع
۴۱۷۲۰۴	۱	
۱۴۰۲۶۶۲۱/۴		

جدول ۴. درآمد طرح مرتع داری کره‌پو

مجموع	سال نهم	سال هشتم	سال هفتم	سال ششم	سال پنجم	سال چهارم	سال سوم	تولید (تن)	درآمد (هزار ریال)
۲۲۰۱۶/۶۶	۵۸۰۹/۵۷۵	۴۷۳۸/۵۳۵	۳۷۵۱/۷۳۵	۳۴۶۲/۰۸۵	۲۴۳۳/۷۶۵	۱۰۲۶/۲۴۵	۷۹۴/۷۲		
۵۳۹۴۰۸۱۷	۱۴۲۳۴۵۸/۷۵	۱۱۶۰۹۴۱۰/۷۵	۹۱۹۱۷۵۰/۷۵	۸۴۸۲۱۰/۸/۲۵	۵۹۶۲۷۲۴/۲۵	۲۵۱۴۳۰۰/۲۵	۱۹۴۷۰/۶۴		

نرخ تنزیل ۲۶ درصد طرح دارای ارزش خالص مثبت می باشد و در نرخ تنزیل ۲۶/۵۶ این ارزش خالص برابر صفر بوده و در نرخ های بالاتر این ارزش در جهت منفی پیش خواهد رفت. همچنین معیار (BCR) نیز تا نرخ تنزیل ۲۶ درصد این نسبت بزرگتر از یک است و در نرخ ۲۶/۵۶ درصد برابر یک می گردد. نرخ بازدهی داخلی طرح (IRR) ۲۶/۵۶ درصد می باشد و با توجه به بالا بودن این نرخ، انجام طرح دارای توجیه اقتصادی است.

هزینه های اجرای طرح در یک دوره نه ساله ۱/۴ ۱۴۰۲۶۶۲۱ هزار ریال برآورد گردیده که در مقایسه با درآمد حاصل از افزایش تولید علوفه به مبلغ ۵۳۹۴۰۸۱۷ هزار ریال قابل توجیه و سود حاصل از اجرای طرح ۳۹۹۱۴۱۹۵/۶ هزار ریال بود (جدول ۵). بازدهی طرح با نرخ های تنزیل متفاوت در جدول ۶ محاسبه شده است. نتایج نشان داد که طرح در نرخ های تنزیل متفاوت اقتصادی است. معیار ارزش خالص زمان حال (NPV) حاکی از آن است که تا

جدول ۵. درآمد خالص طرح مرتع داری کره پو (هزار ریال)

هزینه ها	مدت
درآمد ها	نه سال
۱۴۰۲۶۶۲۱/۴	۲۹۹۱۴۱۹۵/۶
۵۳۹۴۰۸۱۷	۲۶/۵۶

جدول ۶. ارزش گذاری بر مبنای ارزش حال و تحلیل حساسیت نرخ تنزیل (هزار ریال)

۱۴ درصد	۱۸ درصد	۲۰ درصد	۲۵ درصد	۲۶/۵۶ درصد	
۲۱۸۸۴۱۱۷/۴	۱۷۴۱۳۴۰۱/۳۱	۱۵۵۹۹۹۶۷/۶۴	۱۱۹۸۹۹۲۱/۰۷	۱۱۰۸۰۶۶۴/۱۳	PV _{income}
۱۲۳۰۴۰۵۳/۸۶	۱۱۸۸۶۹۶۷/۲۹	۱۱۶۸۸۸۵۱/۱۷	۱۱۲۲۱۲۹۷/۱۲	۱۱۰۸۰۶۶۴/۱۳	PV _{cost}
۹۵۸۰۰۶۳/۵۴	۵۵۲۶۴۳۴/۰۲	۳۹۱۱۱۱۶/۴۷	۷۶۸۶۲۴/۴۵	.	NPV
۱/۷۸	۱/۴۶	۱/۳۳	۱/۰۷	۱۱۰۸۰۶۶۴/۱۳	BCR

نرخ بازدهی داخلی ($IRR = 26/56$) درصد

بحث و نتیجه گیری

شمس الدینی و خلیلیان (۱۳۷۹) همخوانی دارد. با توجه به اینکه طرح مرتع داری کره پو در این مطالعه دارای توجیه مالی خوبی است، لذا باید در واگذاری و اجرای طرح های مرتع داری به بهره داران روش و سیاستی اتخاذ گردد تا دامداران تمایل به اجرای طرح ها داشته باشند. اجرای عملیات اصلاحی و احیایی علاوه بر تولید علوفه منجر به منافع دیگری همچون حفظ منابع آب و خاک، تلطیف هوا و افزایش ذخیره سفره های آب زیر زمینی می گردد که ارزش آن را در محاسبات کارشناسی بین چهار تا پنج برابر ارزش علوفه تولیدی می دانند. با عنایت به اینکه حفظ ذخایر آبی، جلوگیری از

معیار ارزش خالص زمان حال (NPV) حاکی از آن است که تا نرخ تنزیل ۲۶ درصد طرح دارای ارزش خالص مثبت می باشد و در نرخ تنزیل ۲۶/۵۶ این ارزش خالص برابر صفر بوده و در نرخ های بالاتر این ارزش در جهت منفی پیش خواهد رفت. همچنین معیار (BCR) نیز تا نرخ تنزیل ۲۶ درصد این نسبت بزرگتر از یک است و در نرخ ۲۶/۵۶ درصد برابر یک می گردد. نرخ بازدهی داخلی طرح (IRR) ۲۶/۵۶ درصد می باشد و با توجه به بالا بودن این نرخ، انجام طرح دارای توجیه اقتصادی است. این نتایج با مطالعات امیرنژاد و رفیعی (۱۳۸۶)، علوی و سعیدی گراغانی (۱۳۹۰)، نخعی و همکاران (۱۳۸۵) و

شمس الدینی، ا. و خلیلیان، ص. (۱۳۷۹) تحلیل اقتصادی واگذاری مرتع در چارچوب طرح‌های مرتع داری (مطالعه موردی استان فارس، شهرستان ممسنی). مجله اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۳۰: ۱۶۹-۱۴۵.

علوی، س.ز. و سعیدی گراغانی، ح.ر. (۱۳۹۰) بررسی و ارزیابی اقتصادی طرح مرتع داری منطقه هفت چشمۀ شهرستان نور. مجله اکوسیستم‌های طبیعی ایران، ۲(۱): ۳۹-۳۱.

کیانی، ک. و رحیمی، ا. (۱۳۸۱) کوچندگان و مراتع؛ چالش‌ها و راهکارها. فصلنامه عشاپری ذخایر انقلاب. ۴۷: ۱۱-۹.

میرمطهری، ا. (۱۳۸۰) ارزیابی طرح‌های اقتصادی. تالیف برسن و ورنر، انتشارات نیک نگار. لاهیجان، ۳۴۲ صفحه.

نخعی، م.ح.، خلیلیان، ص. و پیکانی، غ. (۱۳۸۵) ارزیابی مالی طرح‌های مرتع داری استان خراسان جنوبی (مطالعه موردی شهرستان بیرجند). مجله اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۱۴(۵۵): ۱۴-۱.

Macleod N.D. and Johnston B.G. (1990) An economic framework for the evaluation of rangeland restoration projects. Australia Rangeland Journal, 12(1): 40-53.

فرسایش خاک و بروز سیلاب از وظایف دولت در بخش منابع طبیعی بوده و اجرای پروژه‌های اجرایی و احیایی مرتع توسط مجریان طرح‌های مرتع داری به طور غیرمستقیم در راستای کمک به دولت است، لازم است که دولت مشارکت فعالی با تامین بخشی از هزینه‌ها در اجرای طرح‌های مرتع داری داشته و باعث افزایش بازدهی اقتصادی طرح‌ها گردد تا مجری وظایف محوله قانونی خود را در ادامه فعالیت با رغبت و توان مالی بالاتر انجام دهد.

منابع

امیرنژاد، ح. و رفیعی، ح. (۱۳۸۶) تحلیل و ارزیابی مالی طرح مرتع داری سیاه‌تلو شهرستان بهشهر. مجله مرتع، ۱(۴): ۴۱۲-۴۲۲.

امیری متین، ا. (۱۳۸۹) بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت بهره‌برداران طرح‌های مرتع داری در شهرستان کرمانشاه. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه رازی کرمانشاه. صفحه.

جنگجو، م. (۱۳۸۸) اصلاح و توسعه مراعع. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. مشهد، ۲۳۹ صفحه.

جنگجو برزل آباد، م. و قربانی، م. (۱۳۸۶) رویکردی جدید به ارزیابی اقتصادی طرح‌های مرتع داری در ایران. مجله مرتع، ۱(۳): ۲۹۲-۳۰۷.

خلیلیان، ص. و شمس الدینی، ا. (۱۳۸۰) بررسی وضعیت پایداری منابع طبیعی تجدید شونده (جنگل و مرتع) در برنامه اول و دوم توسعه. مجله پژوهش و سازندگی، ۵۲: ۱۹-۲۱.

دهقان سلامی، م.ح. (۱۳۷۲) مروری بر مرتع داری ایران. مجله جنگل و مرتع، ۲۱: ۱۶-۱۸.

دهقانی تفتی، م.ع. (۱۳۸۰) بررسی نسبت سود به هزینه بهره‌برداری از مرائع در زاگرس جنوبی. مجموعه مقالات دومین سمینار ملی مرتع و مرتع داری در ایران. انتشارات موسسه تحقیقات جنگلهای و مرائع کشور، بهمن: ۱۱-۱۵.

Evaluation of economical range plans efficiency (Case Study: Karhpo range plan of Ilam)

Mahmoud Hamidian^{1*} and Saeed Tahmasebian²

1) Department of Rangeland Management, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran.
*Corresponding author Email: hamidian20@yahoo.com.

2) Ilam Natural Resource and Watershed Management, Ilam, Iran.

Date of Submission: 2013/12/11 Date of Acceptance: 2014/07/08

Abstract

This study was conducted to determine the precision returns of range plans of Karhpo range plan, Ilam by engineering economy methods based on the data and information collected. The results showed that the criterion of net present value (NPV) had a positive net value to a discount rate of 26.00%, while its effect was zero at a discount rate 26.56%. Besides, the benefit-cost ratio (BCR) was higher than 1 until the discount rate of 26%, while it was equal to 1 at the discount rate of 26.56%. Internal Rate of Return (IRR) of 26.56% for plan was economically practical during 9-years period. Given the proper financial explanation of the plan, it is better to adopt a method and policy for assigning and implementing the range plans to beneficiaries in order to making ranchers more willing to implement the plans. The government can also participate more actively in range plans with providing parts of the costs and improving economic efficiency (return) of plans.

Keywords: Karhpo Range plan, financial evaluation, internal rate of return, Ilam.

